

ODEL, ANDERS

Hjeltarnas samtal, med den tappre och omistelige, men på sin hemresa ifrån Constantinopel, i negden af Breszlau den 19 junii 1739 förrädeligen mördade swenske majoren wid Uplands regemente til fot, de

1739

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

lun 1792.

nd an-

gar...

lx.B

jul och

lx.B

n...

1781.

Malcom

lx.B

ld början

hlun 1788. lx.B

... Fahlun

kwärdiga

Wästerås

komplett i R.B.

visa om grannas

christens fri-

an över Anna

1791.

handskrivna

förhålls-frågor

Handwritten text in cursive script, likely a title or address, partially obscured by the top edge of the fragment.

Handwritten text in cursive script, possibly a name or title, including the word "Anders".

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

Rar. 805.

Handwritten numbers and symbols, including a vertical line and the number 15, possibly a list or index.

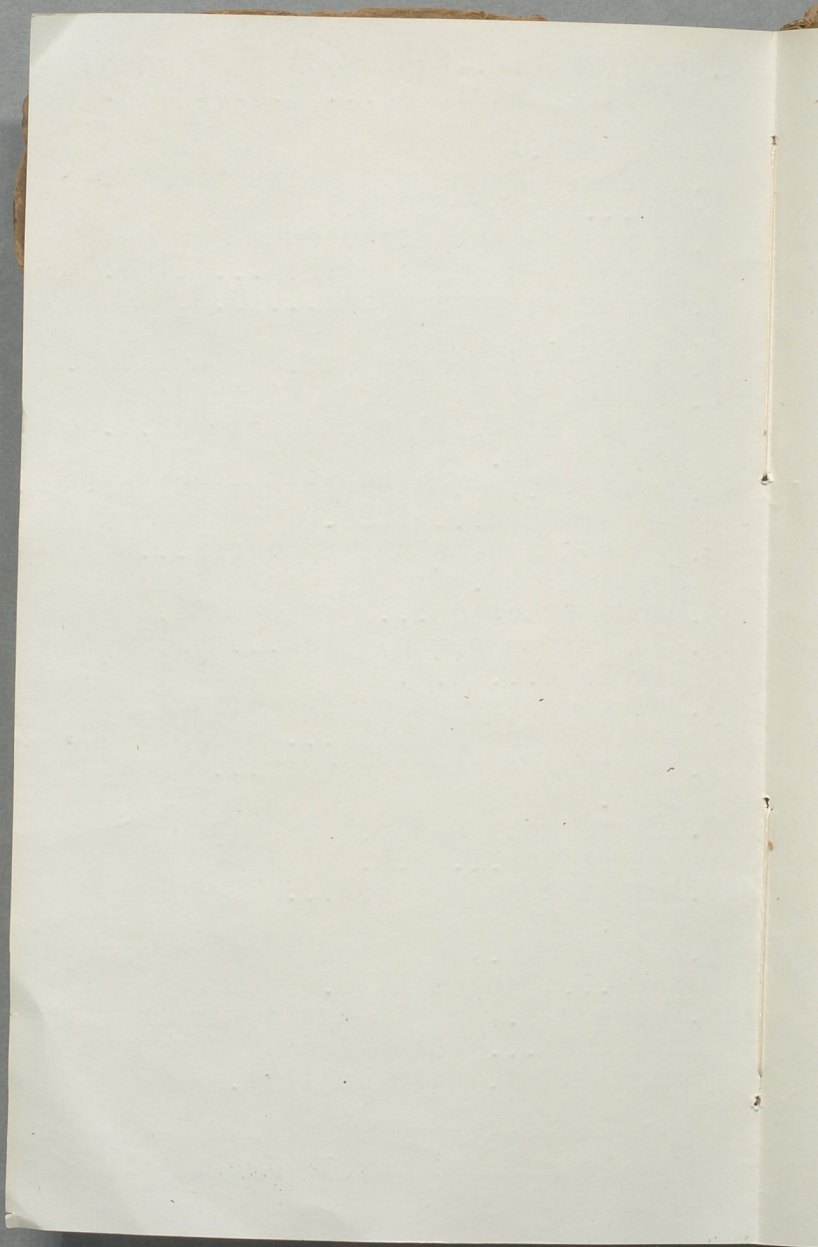
1960/3

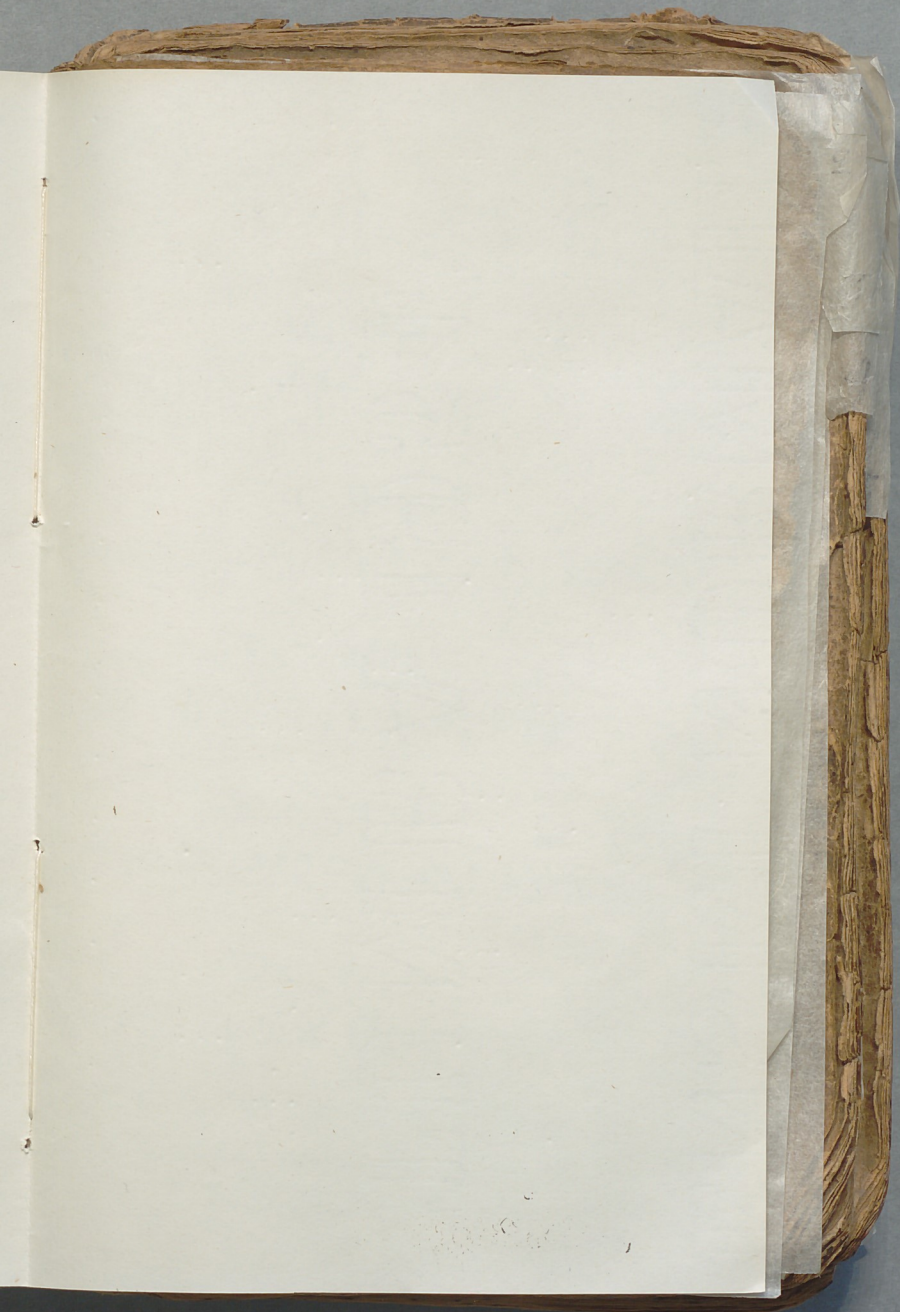
4. Hallström, J., Konung Gustaf den
— förstes bedrifter... U.o.[1774].

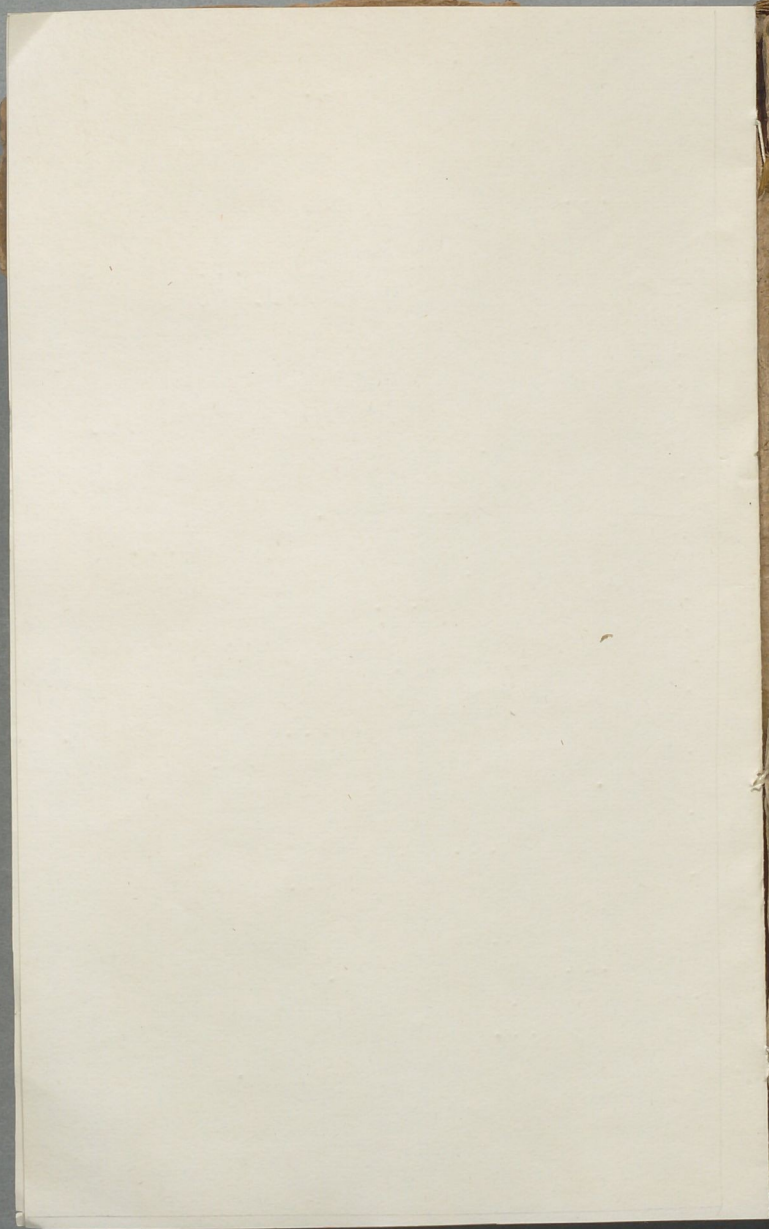
Härmed samb.:

1. Qwäden, sjungne wid olika tillfäl-
len... Örebro 1772.
2. Trenne ganska eftertänkeliga och
mycket behagelige wisor... 1775. *ex. B.*
3. Twenne lustiga wisor... U.å.
4. Se ovan.
5. Gustaf III, Testamente. Fahlun 1792.
6. Samling af bref från Finland an-
gående åtskilliga stämplingar...
Falun 1788. *ex. B.*
7. Rudell, A., Rätta christnas jul och
nyårstankar... 1786. *ex. B.*
8. Den nödtwungna nattröfwaren...
Fahlun 1786.
9. Bonde-practica... Gefle 1781.
10. Hjeltarnas samtal, med... Malcom
Sinclair... U.å. *ex. B.*
11. Dalarnes fröjde-qwäden wid början
af 1788 års fälttåg... Fahlun 1788. *ex. B.*
12. Den troгна stalldrängen... Fahlun
1787.
13. Trenne helt nya och märkwärldiga
krigswisor... U.å.
14. Andeliga jule-wisor... Wästerås
1759. (Defekt.) *Finnis komplett i K.B.*
15. Svensson, E., En liten wisa om grannas
Kari... Fahlun 1788.
16. Eneberg, A., En näpster christens fri-
modighet... [Likpredikan över Anna
Rägel 1784.] Fahlun 1791.

Sist inhäftat 22 handskrivna
sidor (wisor o. hufsförhårs-frågor
o. svar.)

Hjeltarnas Samtal,

Med
Den Tappre och Omistelige,
Men

På sin hemresa ifrån Constantinopel, i
negden af Breslau den 19 Junii 1739
förrådeligen mördade Swenske
Majoren wid Uplands Re-
gemente til Fot,

Den Wälborne Herren
Herr MALCOM
SINCLAIR,

Uppå
De hufwa Eliseiska Tälten
i de dödas Rike,
Berättade af Herden CELADON, Som af
en gammal obekant Gubbe blifwit oför-
modeligen dit och tädan förder
samma Nr.

Tryckt ut nyligen.

Anders Odenberg

Företal.

Hör Apollo, låd mig skrifa,
Ståd mig några rader gifwa
Från för Sweets öfna Syn,
Ståd min ringa hand uprita,
Med en fall och bleker krita
Några ord i swarta skyn.
Hese Swenor skrifa illa,
At Thalia tiger stilla,
Når som hon bör qwillra til,
Såga at hon wet ej gråta
Når som hon bör rinna låta
Strider Ström för Hjelle gå.
Therför fast jag är en Herde,
Ut af mycket ringa wårde,
Drifrar jag mig ändock be,
Få med dusand' klang frambara
Hwad til Major SINCLAIRS åra
Himlen mig har låtit se.
Du ock wet mitt öga sålde
Låra, rätt så snart thet smålde
Och wår SINCLAIR tumla full,
Fast jag förat håstigt lufsta
Före än nu ej kunnat lufsta
Lutan up ur mitt Schattull.
Lid och saker å sådana,
Att man får så litet blånna
In af det som är reelt,
Therför må man mig ursäcka,
At jag thenne sak så åckta,
Mycket ej i luset sålt.
Therför unn' mig nu then heber
At för Sweets fötter neder
Lägga denna halfwå (*) dielt:
Jag ödmjukast thet förhoppas,
SINCLAIR låt min blommar knoppas,
På thes mull med kärlig pligt.

NB. Ther som står M. S. låses Major SINCLAIR
och H. W. Hans Majestät

(*) Öfullkomeliga.

Melod. En Celadon gaf Frögde-Rop, 26,

Sidst når på luffig Blomsterplan Jag mina
Lam utförde, Och sätte mig som jag war
wan, Eher jag bäst Lärkan hörde, Så kom:
til mig en gammal Man, Beprydd med Silfwer
Håren, Han såg mig ganska gunstigt an, Och
hållade god måron.

2. Här, sade han: kom Celadon, Följ med
mig liter stycke, Lågg från mig tina lappris blom,
Du skall få höra mycket. Jag stod straxt up,
Lad' Fleuten bort, Tog Gubben uti handen, och
kommo wi straxt innan fort Til obekante landen.

3. Ett fastigt Berg mit för och war, Eher
jag rätt häpna före, Men Gubben sade: Å war
Karl, Wi så ej hifna böre. Säg? wer du ej
at welslighet, Har aldrig wunnit ära, Men ther
emot Manhafrihet: Ses altid Kranlar bära.

4. Här af så blef jag fuller styckt, Men ä-
ter gen ferskräcker, När Gubbens Hand med
råstig Dyret, åt Bergers Port blef skräcker.
Jag willa rymt tillbaka; men: Han fattad' mig
i armen, Och sade: har tu så min wän Ei hjer
ta uti barmen.

5. Jag måtte roya eller be, Eher halp dock
intet dera, Jag skulle in, wi fingo fe: I Berget
Gubbar flera, Ehem jag dock alla rödde wäl,
Emedan som the wiste, At the en Swänsk up-
riktig hæl: I Skrynke lemmar hyste.

6. Wi gingo these snart förbi, I wåra stam-
ma Salar, Men fingo derpå genast si' Sætt
Liljer

Lillie-klædde dahlar, Och Linder af Cypræbe-
Træ, Samt Eder pryddede høader. Wi togoms
mot af en Allé, Som war af Linder bøgder.

7. En ågta Sol med Silfwer-Sken Och Per-
le Strålar höga, I klara wasken therpå sen
Begynte sig at löga: Hon kläddede präktigt Guld-
Moår uppå Ugathe-Bärgen, Och gjorde Himlen,
klar och skjär I höga Saphirs färgen.

8. Beredde Fogle-Swärmen nu Med gidljud
Silfwer-tunga: För thenna gyllne Purpur-Brud
Begynte til at sjunga, Christalle-källan som utför
Demante-klippan fulla: Hon wid sin klara up-
gångs öde Med Pärlor böljor bullra.

9. Inunder hwart et skugg-rikt trä, Gråhå-
rige sig dölgde, Them Nöjet satt uppå sitt knå
Och med sin Mantel hölgde, Och gaf: them Rec-
tar utaf gull, Och them i kärlek kyste: Wid ett
ord sagt, Den Ort war full: Af alt hwad ädelt lyfte.

10. Ach sad' jag: tåcke Gudde hwad En säll-
het tu mig ännat? Jag är så hjertans nögd och
glad, At jag min Får har lemnat. Säg, får
jag icke här med dig Bak om en buske leswa? Och
uti Himmelskt nöje mig Inswepa och inweswa.

11. Men han mig swarad: Käre håll, Then
här skal bo och bygga, Han måste först på werl-
dens bäll Slå odygden til rygga; Ty utaf alla
tu här ser Ar ingen som ej hjämpat, Then ena
mindre, andre mer, Och hånne förödlämpat.

12. Här wid jag pustad ångslige til, men fick
ej tid at tala; Ty sinnet föll mig i en grill, Och alt
för lustig dwala: Emot of kom en täcker park,
Ett Flor Måsterstycke, Ther Gudarna af frusen
marck, Had' gjordt et Sommar-smycke.

13. Ther

13. Ther stodo Lagrar i gewär, Och skrade
för Solen, Ther under wårte röda bår, Som
prynde gröna Zolen, Ther stod en watten-konst
och gret, Så klara warnet flödde; Så war sad'
Gubben hennes sed, Sen ENN den Tolste
hödde.

14. Och är thet säfångt bjuda til, Bestrifwa
Denna prydnad, Med tyshet jag här håldre wil
Bewisa Himlen tydnad, Dock kan jag ej förtiga
hwad Dj sen för nåde hånde: Iå jag min ögon
nögd och glad Alt höga Slottet wände.

15. Förr nämde Slottets Koppår-Port, en
hop Stål-klädde Swänner, Medkommo ifrån
Baldurs ort. Helt trogna Martis wänner: Med
dragne pampor stodo wakt, at ingen skulle klif-
wa, på Slottets sammers-klädde präkt, Ell' blan-
ka silfwer-skifwa.

16. Men tänk: så bistert som de här Med bleka
ansigt stodo, Och hotade: med blankt Gewär,
Så tog de dock til gods, at gamle Gubben ledde
nig i deras förmaf dyra, Ther et ungt Lejon
raad' sig Et förbat Klot at styra.

17. Jag häpnad' nu långt mer än förr, men
sträcktes ändock mera, När Gubben lätte på en
dörr Af klara Silfret skåra; In för then samna
war en Sal, En Sal för alla Salar, Ther inne
Lusten war helt swat, Och huset som i Dalar.

18. Kring om et präktigt Silfwer-Bord, tolf
Swenska ENNEN suto, Som talte intet män-
ga ord, men Kunga miner guto, The Åtta sågs
gamla ut, The fyra intet spåde, The förwa som
the dock förut från werlden gjordt astråde.

19. Then Dionde i thenna rad, Tyck's ha et
hastigt Sinne; Then Dionde sågs tyrf och glad

mod i B:ster inne : Then Elte war en tæ-
fer Karl' Han satt och råfna pengär, Han delte
ut, lik som en Far, Til sina barn och drängar.

20. Then Toltie war en yrlig, lång Och wäl
upwäxer Hjalte, Then man kund se ej enda
gång Sitt Karla-Hjerter fäste. Hans ögon woro
ro oförkræft, lik som på un:a örnar, Hans syn-
wa näfwar knyres kæft, Som Rammar uppå
Björnar.

21. Hans korta Hår, som kändes opp, Afbildade
en Krona, Som war åt en så duktig Kropp,
En jirug Huswud : bona: Hans Armar, Ben
war full med mærg, Hans Skuldroer utaf styr-
ka; Hans Lånder woro lik som Berg, Och Mars-
mor i wår Kyrka.

22. Han satt uti en Swånster Räck, Af blått
passabelt Klæde, Han hade Elashuds Kjoller och,
Som aldrig låg i tråde, Och Handskar utaf sam-
ma slag, Som långt på armen rå-ft, Teor knapt
Manchetteren satt i lag, Then styfwe Kragen tækte.

23. Et tjockt gehång tre finger bred; War
spånst på blåa Råcken. En grufflig pamp then
mången ledt: Nedsäbla hela flocken, Satt dragen
til en tredjedel, I thetta gylla bâte, Och wille ut-
ge then sin del Som träffar hemes hjel.e.

24. Ibland så steg han up och gick, Med si-
na stöfkor store, Som sitta uti Krigsmans stic,
Och söga blånke wore. Han hade spårar uppå
them, Så stora at the påsa: At sådan fot och
Karla-tem, Med sine kringlor hwaså.

25. Sin ganska store höge hatt, Den gylfne
Knappen prydde, Han på sin Krönte Hidså satt.
Sin slanna han och wöde: Hur tjimpa-wækten
skurade, Så at Bewären slamma, Man kunde se
han undrade, Ho kom til hödfens kanzar. 26.

26. Strapt lattes blanka ddren up, En Swån
fer Karl framträdde, Med skuten färgad hjelte
kropp, Dock Miner intet rådde, Hans ansigt,
war med blod besöldigt, Medsablåd, trampat, slas-
git, Och bröster, som hans hjerta delgt, Had' gros-
wa flott intagit.

27. Hans hjerna satt i håret flent, Jag ry-
ser thet at nämna, Men glädes at ej är försent
För himlen sådant hämna; Han hade spånd Pi-
stoli hand, Liksom han wille skjuta: Men dödsens hårdt
Åtsnödde Band Befalten för at sluta.

28. M. S. Han hälsade på Swenskt maner,
Så Kongen nådigt swara: H. M. Och sad' wi
känne intet ehr, Hvem skulle I wäl wara? M.
S. Jag är sad' han, en Swånsk Major, Mit namn
är Maleom Sinclair, Min stäl nu nyliq af mig för
Från herrats wrår och wincklar.

29. H. M. Hur, sade Kongen, blef tu döb, Tu
tappre Krigs-Buß store? Tu äst i blod så färgad
röd, Liksom tu slagrad wore, M. S. Jo, sade han:
Hans Majestat, En osörffjämnd Bellona, Har så
betalt the trogne ståt Jag gått för Swerges Krona.

30. H. M. Ja så, sad Kongen, men hör på,
Hwar war tu när tu dödde? M. S. Från Breslau,
något när en å, Ur mina årdror flödde. H. M.
Hvem mördat dig? M. S. Sex Ryfke män, Som
stulo af mig lifwet, Had jag fått tid, jag them
igen, Skull snälla pilar g'fwit.

31. H. M. Ja så låß wårt Sverige än, med
Ryffen uti iswer. M. S. Nej Hans Maj:t, han
är wår wån, så sagt ärminston blifwer H. M.
Nej såg? man hwad för slag had' tu, I Bres-
lau til at gjöra, Säg sku wi tro at Keisar'n nu
Wil sig på oss försöra?

M. S.

32. M. S. Nej men, det høres intet af, mit
dfventyr war detta: Jag for til Sultan i fult
traf, Min Konungs wärf förträta, H. M. Ach!
Sultan håll, håll SINCLAIR håll! God wänner
CAROL alla, Här är en Swänst från werld-
sens bäll, Som mördad nödgas falla.

33. Se hwar han står, Och blodet ned i frida
strömmar rinner, Ther kan man se en hjelte-
led, Som ej i döden swimmer, Tåncel på han kommer
från Turkiet, Ach! låt oss så höra, huruled's
MARS sin dragne Pliit Nu brukar til at föra.

34. Straxt reste de sig alle Tolf, Wår SINCLA-
IR at bestråla, Som theras blanka Sulfwer-golf,
Med röda fasten måla, den Elste sad': stig Hjel-
te hit til bordet med'n du talar, Lågg bort pistolen och
tin plit, Han tig ej mer hugswalar.

35. Ty kles han fram uti sin Blod: Ut han fring
benen stänkte, Et Karla wäsend, Hjeltemod J
röda fötter blänkte. Then Tolfte sad': berättat
snart Hwad sker i våra Länder, Ditt ärende och
dfwersart, Samt hwad ther uppe händer.

36. M. S. Jo, börjad han: wår Swea är en
Dame som stilla sitter, Och sina gröna lagrar skjär,
Förenögd at Fogle-qwitter, Hon dricker fridsens
löta win, Ur FRIEDRICS aylone koppar, Och
skådar mig en hurtig Wine På sina blåa Stoppar.

37. Och skal knapt någon hafwa sedt en så för-
nuftig Flicka, Som fast hon frændels sig beredt:
På gröna fjörtel sticka, Har hon dock laddat
flinck. Gewär; Och lagt ut med sin sida, Så at
om nå'n skull gå förnär, Skal han i fallet bida.

38. Hon står sig som en Karl med Hatt, Och li-
der ingen Wredka, Thes Purpur mun får ingen fatt,
Fast mindre los at kyssa, Mer än som hannes äck.

ta Man: Kong FRIEDRIC Store, Dyre, I
hvitkens trogna starka hand, Hon anförrodt sit
Styre.

39. Och som Hon wänlia Mine wil se, Af alla
uppå jorden, Så tåktes Hon och nådigt gje
Mit the höga orden Red SINCLAIR, red tig til, och
far til Sultans warma länder, Tu wet wi wänskap
plågat har sen CAROL war i Bender.

40. Ty for jag stadi största hast, Kom lyckligt och
tillbaka, Men åter bort på Lyctans fast Wein Ro-
nings wärf beweka. Kom lyckligt thit, förrättad
wål Hwad mig war budit göra, Fast owäns arga
falla siäl, Wil smådetal framsöra.

41. Då slogs Sultan, och slås ännu med Ry-
ska Kejsarinnan, The gje hwarannan tu för sin
Doct utes Sultan winna, Och efter jag til
honom for, Serapt Ryka Hofwet gifa, At jag
på Swerges wagnar swor, Med Honom Punc-
ter wisa.

42. Man tillad' äfwen detä sen, Och illkan
ther med wiste: At mången Ryk, böd' arm och
ben, För mir skull plötslig miste, Och at jag
kund' ej för min döb Thet wäna folket lida, samt
at min kunga ofta flöt Skallad ur min lida.

43. Nu war jag rester ther ifrån, Til Breftlau
äntlig kommen, Hwaräst när såsom min person
Af Amret blef förnummen, Mig önskades en lyck-
lig faert Til Swänksa Kongens Länder, Thet
jaa och uptog för en art: Af Sweriges trogna
Wänner.

44. Men när jag sedan några mil på wagn från
Staden hunnit, For en af Sex tik som en pil För-
ut, then sen mig wunnit, Han kom tillbaka lade an

Och frågad hwad jag förde För lustigt nytt til
Sweriges Land, Som Ryksa Cronan rörde?

45. Jag wiste af den temlig kort, Men fyra hans
Dragoner, Ehe ryckte mig af wagnen bort, Ur sin-
nige Pulroner, Och refwo til sig alt hwad som
På papper war upskrifwit, Eher jag helt trogit
handlar om Hwad Sverige nyttigt blifwit.

46. Sen sporde han mig åter til, Hwad mera
nytt jag hade Jag teg ther på förbittrad still. Så
annan en strapt lade: Mig genom hufwud med et
loo, Så at jag nödgas falla, Min Själ, for bort,
mitt hjertesblod Och krafter blefwo alla.

47. Sen höggo the mig lem från lem, Fast hjer-
tat i mig pieka, Man orsak har berömma them, som
utan til at klicka, Förmådde stjuta mig ihjäl, Med
Ellofwa Pistoler, Ehen Dolste ligger ännu här För
Swenske Folf CAROLER.

48. Och säieds har ofkyddigt jag För owän mis-
tänkt blifwit, Jag har för samma sebt min dag
Och måst qwittora lifwet, Men siäl war ännu al-
drig arg, På Ryksa Kejsarinnan, Dock Kykar mig
som bjöden och wara Handterat härutinnan.

49. Och uyrå et förrådligt sätt, Man mi t por-
trait ufsände: Så at det skull: falla i itt, Mig slå hwat
jag anlände, Nu ha de rå sin duffan fått, Dock kan
thet mig hugswala, Jag wet min Konung detta skätt
Får ofelbar ber: beklaga.

50. H. M. Men SINCLAIR hör, Den siste
CARL Til honom derpå sade: Säg fick tu ej som
tapper Karl Dig wäria för siff skada? M. S. Nej,
sade Han, de v' swat bort, Som tjufwat wapen
mina, Och gjorde sen Processen kort, Och glömde
mig at pina.

51. H. M. Nu sad' Kong CARL: Wi säja
Kan, thet hjertlig of förtroyer; At en så hurtig Karl
och Man Så hårda isar bryter, Och straffe Himlen
afwen them, Som af titt blod sig sägnar, Ell' sände
the mördare och män, Ell' them förswarar, hägnar.

52. Men apropos håll SINCLAIR hör, Hur är
med Preussiska freden? Men tro i folket hjertat döer El
tiden är förleden? M. S. Nej, nej, Hans Maj: tro
fritt, Sultan har hårda nåsvar, Och selas söga
hwar tar sitt, Och ojämt lycka jäfwar.

53. Ja men thet wor' lust höra så, The gamla tar-
pre Gjöthar, Annu en gång med mod gå på, Och de-
la Karla-stötar. Man menar thetas feurrök lär Kring
werlden ännu luckta, Och ingen är som icke swär
Sig kunna tijo tuckta.

54. M. S. Hans Majestäts durckskumne hatt, Thet
skulle them så rwinga, At hela hjertat up och ned I
bröstat skulle picke, Och thetas swärd på Karla-sed
Begära blod at dricka.

55. H. M. Kong Stanislaus, fåra säg, Hur är
thet m. d hans lycka, Säg wandrar'n än så ojämn
rög På lyckans falska krepka, Säg wil ej någon
puissance Mer uppå honom tänka, Har då hans
sol gjort Alliance, Med mörkret, mer ej blänka?

56. M. S. Hans Majestät Han lefwer nögd på
Lyckans lägre säte: Och tror man han är söga bögd
Mer om sin Crona tråta, Dock törs jag intet gjerna
se I öders dölgde lagar, Han får henn' än en gång
Kan ske Om Himlen så behagar.

57. Näst som man nu så tallets wid, Så hördes
liter bultra, Och utför fönstren sågs thet ned: Helemän-
ga wagnar kultra, Man sporde genast ho der war? I
bleka wacten swara: En ganska stor Minister skar Nu
kommen här at wara.

58. En kom straxt in sitt Audiencce, Hans sat the snart afgjorde, Sen slog han up sin reverence För h la Kunga-borde, Gick derpå ut en an kom in Och för sitt Hof agera Så särmt' at man theß stolta min Och slughet admirera.

59. Ja hwart et Hof af Zaphets land Här hade en Minister, Som med helt mjuka hjärlets band, Skull' binda alla twister, Och hwar och en kom til förhör, Så snart thet honom borde Men ingen in för theras dörr Skallad tråda torde.

60. Här war en Kåjserlig och Franssk, Samt Engelsk, Preuss och Ryssker, Här war Italjenssk och Spannsk, Hollenssk samt Danssk och Tysker; Ja jag kan sannertligen ej Mig alla nu erhindra, Men alla syntes utaf mej 3 Guld och Silfwer glindra.

61. Jag stod hos Gubben så långt bort, Ut jag ej kunde höra Hwad theße Herrar talte fort, Ell' thet til sinnes föra: Dock smög jag uti Skuggen fram Så snart en tala börjde, Som sad' sitt Hof fatt hjerre fram Af alt thet SINCLAIR förgde.

62. Och talten lifsom man förut, Skull' trodt thet Hofwer wille, och SINCLAIR på sitt lif fick slut: Och nödgades bli stilla. Han ropa mycket om honeur Din ädelt Christligt sinne Och, at thes Hof alt ärbart gjör För werldsens friska minne.

63. Han declarera den infame, Och Hofwets Rang omårdig, Som intet hade blygd och skam Ut nå en så rättfärdig, Och när han äntlig talar ut, Så stödf han uppå foten, Och mente med sin söta trut Nu lagat bot för foten.

64. Man tog hans talan gunstigt opp, Med helt förståtte miner, Man log åt tofars fria lopp Och tungans styfwa Liner Sift tacka Man en kärligt för the målabade Douceurer, Som han så ymnigt them nu gjör Af alla slags Couleurer.

66. Just nu steg CARL then Tolfte bort, tog
SINCLAIR uti handen The gingo ut och innan fort,
Sågs de på gröna Landen, De gick tankfulla up och
ned 3 wackra gånger gröna, at the om wigtigt taltes
wed Man kunde se och röna.

66. Man kan ej wera hwad det war Hwarom the
Raisoner, Men stundom sågs den Store CARL
Sig liter alterera. Omsider kommo the igen Så CARL
den Elfte fråga, Hur står thet til min Son och Wån?
Ditt hjerta står i låaa.

67. Å Bagatell, sad' han min far, Jag utaf åttå
brinner, At se om MARS ther upp' å Karl Och om
han krantsar winner, Jag wil mig laga til gå upp,
Bli borta några dagar, Och söra an min Hjelte-
Tropp Så at ... Brakar.

68. Kom SINCLAIR, sad' han, Kom fölg med
Wi sku, för ro skul pröfwa, At bröta stål, som ru-
tit trä och styfwa Kapar söfwa, Wår SINCLAIR
genast färdig war Hölt tropp med slika frågor, Han
togen Air som modig Karl, Och dölgde sitta plågor.

69. Flinckt wäsend, sad' Kong CARL skal bli,
Friskt buskar uti Norden, Wåd' Sol och måne skal
få si, Förändring uppå jorden, Kom SINCLAIR
låt oss här på opp och genast slå til Corum, och rida
fring i fullt galop På Martis finka forum.

70. Den Elfte tog den Tolfte fatt, Rätt som han
skul machera: Och sad' min Son; wi ha' god natt
Från werlden tag't än mera, Om tu nu skulle kom-
ma hän, Wor ingen som tig fjände, 3 hela wida
Sweriges Lån, Er' tankan på tig sände.

71. För öfriet drar wår Måg, tin Bror Och
Swöger FRIEDRICH Store, För alting omsorg
så jag tror, Om tu ther selswer wore, Så skal det
wara aldels et: Tu känner och ULRICA En Cy-
ster thesfor' kom och sitt Ej efter oro sika.

72. Jag menar tu må wara mått Af slika sura druf-
wor, Som hade knapt på Thronen trädt För'n owän-
nen dig trugar, At gå med sig på saltet ut Och fast
han grusligt tappa, Så had' han dock så när en flut
Borttrifwit af tin Kappa.

73. Sen fick tu ej titt Sverige se, För'n kort för
än tu dödde, Då tu tolf år och tvenne tre sig på tin
Klinga stödde, Nu är tu kommen uti ro, Blif rå för
Guds skull stilla, Låt them som nu på jorden bo På
slika saker grilla.

74. Wid dessa ljufwa Faders ord Straxt Gor-
nens ögon runno, The stego åter til sitt bord, Och ar-
mar kärsligt bunno, Ja, sade han, min ljufwa Far!
Jag wet wäl jag är dödder; Men för den kärlek som
jag har Til Sverige, jag dock blöder.

75. Jag wet hwad hjerta, kraft och mod, Jag i
Soldaten fatte, När jag mitt för hans ögon stod, Och
belf i fästet fatta, Och ther jag red för Nyttieret: Ther
wäpte mod i bröstet, Ther drog en Carls-arm sin plit
Och blod på marken öste.

76. Hjelp GUD, jag kan ej utan gråt Och tårar
mig påminna, Då jag och Rensköld fölgds åt wid
Narwa kranesar winna, Ther blåst alarmes wid gin-
go på, Så Solen hufwud skaka: Och Cronstedt,
skjöt, så Bergen blä beghnte til at knäka.

77. An Dona slag, än Clischoudé, An Cracau,
Lemberg flera, Mon tappre Swenske Buskar blä
Ej ther Souveraint regera? Augustus måste ju af
Thron När som han såg min klinga, Och nu . . .
Ther kan mitt hjerta twinga.

78. Fast mången tyckte at min Sol Sig berade
wid Pultawa, Och steg launder mörker Pol, At låta
sig begrafsna: Så tro mig fritt had' Fredrichs-hall
Mitt lif så brott ej ändat, Had' mina grofwa Stry-
kens skall Wäl nya Solar tändat.

79. Men nu är få'ängt tala om Ehet förra friska ti-
der Wi weta dock ej huru som Man nu på jorden
strider, Dock önskar jag mitt Sverige godt, Jag
som thes Konung warit, Och klädt för samma män-
ga skätt Där jaa i Fält har farit.

80. Så må rå wäl I Buskar blå, I Lejon uti
Norden, Låt se I altid på Er stå, Och ägen Norra
Jorden: Jag tackar Er för hwar en dag, Jag Eder
Commenderat, För I gick på i mina slag, Och wet-
to ingendera.

81. Gack SINCLAIR i titt rum och sitt, Sätt
Wärjan i tin skida, Och har dock Himlen mycket gjett
Hwar med wi tiden lida, Wi äga ju en Guda frögd
I wära Himla-Salar, Wårt Lager är af nöje bögd
I råcka Lijje-Dalar.

82. Af denne Hjelten ifren swann, Hans grymma
är ej sägos, Han sig förnyad genast sann, Hans kropp
ej mera plågas, Fast han i werlden hurtig war, Och
kunde tycken winna, wart han dock nu en annan
Karl, Som wi en gång sku firna.

83. Straxt steg wår SINCLAIR i et rum, Som
klart af pärlor lyste, Ehet mörtten Hjeltar sannan
om Och honom kärilige kyste, Der inne sågs i blåa
klär, På Silkes klädde Thronen, Hög borne ädle
som Gewår Har burit för tre Cronor.

84. En Guda-lust Eringswäfwade, och allas hjer-
tan nöjde Jag skådar det, jag bäfwade Och mig til
marken böjde, Jag knäpte mina händer hop, Och
wördsamit gratulera Med underdånig suck och rop
Dem som så wäl regerat.

85. Sen tog mig Gubben med sin hand Och förde
mig tillbaka, Jag gret at mina lefnads-hand Förhin-
drad mig at straka, Et sådant nöje, som här war För
dem som wäl ha lefwat, Och efter årans Chrono rar
med fulla krafter sträfwat.

86. Derpå fick jag sträp se min hjord, Och lambs-
ungarne snälla Som äto wid sin blomster-bord På same
ma rum och ställe, Se nu, sad' Gubben lemnar jag
tig der iaa tig frånledde, Och glöm nu aldrig denna
dag, Ell' hwad på honom skedde.

87. Och här på tog han mig isamm, Och tacka för
godt följe, Jag bad' en säja mig sin namm Men han
mig det förddögde, Sen stulla han, från mig igen,
Jag skanna qwar och qwitra. Eils denne min utlesde
Wån Utur mit siette tiltra.

88. Sen satte jag mig ned och gret, Och Dmfade
den skade, UtSINCLAIR så i hastighet Sin i gon igen-
lade, Det war likwal en hurtig Karl, En Krigsbuß
och en Hjelte, Som der raison fått blifwa qwar,
Med Kytler wäl spånt bälte.

89. Ack! tänk hwar redlig Swånst uppå Den
Herrens Swånsta hjerta, Mång Hjertes hjerta bli-
wa må Mot hans en liten ätta, Ja tänk uppå hur'
som han föll, Och hwem den gern'ng gjorde Samt
hur han tytt i ddden höll, Hwad sägas just ej borde.

90. Derför' i Hjertar som ha mod, Och hjerta u-
ti bröstet, Ack! hämnin MALCOM SINCLAIRS
Blod, Som Kyteler mordiskt öste. För öfrigt är jag
stadsfel Er Tugiswen alla tider, Och slutar nu hällt
som jag ser, Wår Sol i Skogen skrider.

www.books2ebooks.eu